

Tranen vloeien in watertoren

Mark en Astrid Spoorenberg gedwongen te restaureren

BOSKOOP • In de Boskoopse watertoren, eigendom van Mark (69) en Astrid Spoorenberg (53), is de spanning te snijden. De gemeente wil dat het rijksmonument snel voor ruim een miljoen euro wordt gerestaureerd. Gebeurt dat niet, dan moet het paar een boete van 170.000 euro betalen.

BERT WOUDEBERG

„We balen van de toestanden die er nu zijn”, zegt Mark Spoorenberg, een verdienstelijk ontwerper en maker van zijden hoge hoeden. „Er moet eens goed met elkaar gepraat worden over een echte oplossing. Wat nu gebeurt is zó nutteloos. In de afgelopen tien jaar hebben we er met onze verbouwingen steeds voor gezorgd dat de watertoren kan worden herbouwd en voor Boskoop behouden blijft. Het bewoonbaar maken van de schacht heeft ons al vele tonnen gekost.”

Ook zijn echtgenote Astrid is erg aangedaan door de wanhopige situatie. „Waarom hebben wij dit verdiend?” vraagt ze zich met tranen in haar ogen af. „We hebben met onze inzet voor de watertoren ook voor Boskoop onze nek uitgestoken. Niemand anders had er een dubbelte voor over. Kennelijk is er in het gemeentehuis sprake van een ander beleid. We worden daardoor kapot gemaakt. De gemeente moet met open vizier zeggen wat de watertoren voor Boskoop waard is. Wat wil de gemeente? We hebben alles op eigen kracht gedaan om met behulp van rijkssubsidie het woongedeelte zo authentiek mogelijk te restaureren, zonder daar kritiek op te horen. Al ons geld zit in de watertoren en

Mark en Astrid Spoorenberg met de poes Whizzkid bij de watermeter in de huiskamer van hun watertoren aan de Zijde in Boskoop.

FOTO BRAM GEBUYS

hebben we nodig om deze te kunnen onderhouden. Dat is onze enige verplichting.”

AANGETAST

Dinsdagavond buigt de commissie bezwaarschriften zich over het onderwerp, waarover ook nog een procedure bij de rechter loopt. De gemeente eist dat er snel herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd omdat er op vijftien punten bouwregels en monumentenwetten zouden zijn overtreden. Hierdoor is de monumentale waarde van de watertoren ernstig aangetast.

Met een grote stapel orders vol documenten en bestektekeningen be-

strijdt het echtpaar dat echter. „Het is wel zo dat er veel is tegengevallen en dat we niets cadeau hebben gekregen”, legt Mark Spoorenberg uit. „We missen nu het geld om de watertoren af te bouwen. Ik heb AOW en maar een gewoon pensioen. Wat heeft het voor zin een gewone burger 170.000 euro boete op te leggen en een miljoen euro aan herstelkosten te eisen. Dat wordt ons faillissement en het einde van de watertoren.”

Een oplossing zou zijn dat er een aannemer wordt gevonden die de watertoren verder wil opknappen. „Ze kunnen de watertoren van mij kopen voor de taxatieprijs.”

Zijn vrouw ziet ook geen andere uitweg als de gemeente doorzet. „Met al deze ellende heeft het voor ons niet meer. Als er een mooi alternatief aanbod komt, pakken we onze spullen en zijn we weg,” zegt Astrid Spoorenberg.

Beiden verwijten ze Boskoop onbehoorlijk bestuur. „Tot vorig najaar hadden we nog een prettig contact met de gemeente. Wat we graag willen is dat we rustig in de schacht van de watertoren kunnen blijven wonen. Zolang we het onderhoud nog zelf kunnen blijven doen lukt dat nog wel. Maar daar zit natuurlijk een grens aan.”

Het echtpaar onderstreept de vol-

ledige medewerking die ze lange tijd van de gemeente heeft gehad. „Ze waren er zó blij dat er twee gekken waren die dit deden,” aldus Astrid. „Maar opeens is er een ander beleid en worden we aangepakt zonder daarin te worden betrokken of hier goed rond te komen kijken. Ik vind dat onbegrijpelijk.”

Nadat het paar hun bungalow in Alphen van de hand deed, woonden ze tot voor kort gelukkig en tevreden in de watertoren. Gekocht in 1998 voor duizend gulden van de toenmalige eigenaar, een aannemer die er geen brood meer in zag. „Van de gemeente mochten we alleen in de watertoren gaan wonen als de gevaarlijke torenkop werd gesloopt, want daaruit vielen grote stukken steen en metaal naar beneden. Dat was in 1999”, kijkt Mark Spoorenberg terug. „En nu wordt er van ons geëist dat we die gaan herbouwen. Het stalen prielkje dat er nu staat

vormt een tijdelijke kroon om blikseminslag te voorkomen.”

Uiteraard zijn ze er voor gewaarschuwd dat de watertoren eigenlijk een bouwval was. „Mark, waar ben je mee bezig? Zeiden de mensen die een kijkje kwamen nemen dan. „Maar ik werk heel graag met mijn handen en vond het een geweldige leuk gebouw. Toen ik het kocht was het een zootje, een bouwval en ruïne tegelijk. Alles stonk naar de duivenstront, de leidingen waren verrot, het pleisterwerk was eraf, kozijnen waren eruit of half verrot, alles lekte. Gas, water en stroom waren er niet. Eerdere verbouwingen waren mislukt, stalen balken waren met beton bekleed en waren weer losgeroest van de buitenmuur.”

TROTS

Mark is er trots op dat hij in de torenschacht bijna alles zelf heeft opgeknapt. Spijt van de aankoop heeft hij nog steeds niet. „Ik ben nog steeds heel blij met de watertoren. Het is een leuk en bijzonder huis, ondanks de ronde scheve muren, de vochtigheid en de hoge stookkosten. Waar vind je een woonkamer waar de palen van de waterleiding nog doorheen lopen? Onze ziel en zaligheid zit erin, maar dat wordt nu allemaal verwoest.”

Mark Spoorenberg

‘Ze kunnen de watertoren kopen voor de taxatieprijs’

Boskoop wil restauratie

De inzet van de gemeente Boskoop richt zich op het behoud en de restauratie van de historische watertoren aan de Zijde. „Een voor het kweekersdorp belangrijk rijksmonument,” aldus b en w. Het college zegt daarom in een reactie op de uitlatingen van Mark en Astrid Spoorenberg over hun moeilijke woon-situatie ‘uiterst zorgvuldig’ in deze kwestie te willen handelen.

Omdat het echtpaar juridische procedures is begonnen tegen de aanspraken van de gemeente menen b en w dat het nu niet gepast is inhoudelijk te reageren en zo op uitspraken van de commissie bezwaarschriften en de rechter voortuit te lopen. D66-fractievoorzitter Thea de Langen, die pleit voor een goed en open overleg tussen alle betrokken partijen over feiten, om-

De Boskoopse watertoren van afstand bezien. FOTO AD

standigheden en mogelijkheden, wil dat de gemeenteraad een duidelijk signaal afgeeft over het belang en de toekomst van de watertoren. Ze komt daarvoor binnenkort met een initiatiefvoorstel.

Gebouw stamt uit 1908

De 32,5 meter hoge watertoren De Hoge Hoed aan de Zijde in Boskoop stamt uit 1908. Het is de allerlaatste originele art nouveau-watertoren in ons land, destijds gebouwd naar een ontwerp van architect Jan Schotel.

Om instortingsgevaar te voorkomen moest ruim tien jaar geleden de kop of kroon (hoed) van het markante herkenningpunt worden verwijderd.

Andere belangrijke stijkelementen van de watertoren zijn nog wel zichtbaar, zoals de uitkragende bovenbouw met het water-

reservoir van 150 kubieke meter en de bouwmaterialen zoals die door Jan Schotel zijn gebruikt. In 1977 werd de watertoren, die tot in 1974 bij de waterleiding-maatschappij in gebruik was, voor het symbolische bedrag van een gulden verkocht. In 1998 werden Mark en Astrid Spoorenberg er voor duizend gulden eigenaar van en gingen er ook in wonen. Een jaar later werd de watertoren aangewezen als een rijksmonument waarvoor de gemeente sinds 2009 verantwoordelijkheid draagt.

De 'hoed' verdwijnt van de toren. FOTO AD